

Jod som de to andre Factorer i den lovgivende Magt ved denne vigtige Sags Afgjørelse, og det er en Stilling, som det forekommer mig, at dette Thing bør have, da det i saa høi Grad har havt Leilighed til at sætte sig ind i Sagen; paa den Maade skulde jeg troe, at det bedste og for alle Parter meest tilfredsstillende Resultat vil komme istand. Lad os lægge Mærke til, at den ærede Minister ikke har udtaalt, at Regjeringen vilde ansee det som det Samme som Lovforslagets Forkastelse, hvis vi nu vedtoge nogen Endring. Han har forleden i en anden Sag ytret, at han haabede lige til det sidste Dieblif paa, at det Fornuftigste og Bedste vilde gjøre sig gjældende, og lad denne hans Udtalelse ogsaa komme til at gjælde den foreliggende Sag.

Angaaende denne Lov i sin Almindelighed vil jeg endnu tilføie en Ytring. Naar jeg i det Hele taget har kunnet gaae ind paa at være med at foreslaae Baneliniers Anlæg i et saa stort Omfang, som der her er Spørgsmaal om, da har det sandelig ikke været uden store Betænkkeligheder; thi det er mig ikke ubekjendt, at der hos en stor Deel af Befolkningen hersker den Mening, at man helst for Tiden ikke burde gjøre videre Baneanlæg end dem, man allerede er nødt til ved Contracten i Genhold til Loven af 4de Marts 1857. Det vilde for mig have en stor Betydning, dersom denne Contract ikke var tilstede og var beklaffen faaledes, som den er; den var i sig selv efter min Mening ikke helbig og er bleven endnu mere uhelbig ved hvad der er passeret i den senere Tid, navnlig ved de heri saa ofte omtalte Sidecontracter mellem Entreprenøren og en af vore tidligere Indenrigsministre. Der foreslaaer betydelige Tab, hvis der ikke bliver gjort nogen Forandring i disse Sidecontracter, og om Saadant vil skee, vides jo endnu ikke; det er stillet tvivlsomt af den ærede Minister, om noget Saadant lod sig gjøre. Naar disse Omstændigheder ere tilstede, at Tverbanen i sig

selv er dyr, at der er blevet contraheret om den til den høieste Priis, som det var muligt efter Lovens Bud, og den er bleven gjort yderligere usfordeelagtig ved disse Sidecontracter, da er der efter min Mening Anledning til at gaae ind paa videregaaende Jernbaneanlæg, naar disse kunne befrie os for nogle af disse Ulemper og kunne skaffe os Baner, der ere af større Nytte for Landet i det Hele. Det er derfor, at jeg, skjøndt jeg kun med Betænkkelighed er gaaet ind derpaa, dog har troet, ikke at burde undrage Forslag af denne Art min Stemme, og at jeg vil stemme for denne Lov, naar der blot endnu kan blive gjort en lille Indrømmelse til den Side, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amt (Fessen) beteguede som en lille Minoritet her i Thinget (Fessen: Jeg sagde en lille Majoritet!). Det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand sagde, en lille Minoritet, og at han derved sigtede til dem her i Thinget, der ønske, at Banen skal gaae op igjennem den midterste Deel af Sjælland, men da jeg nu hører, at jeg har taget feil, maa den Bemærkning, jeg i saa Henseende vilde have gjort, falde bort. Jeg siger altsaa, at naar der blot kunde blive gjort endnu en lille Indrømmelse, den nemlig, som jeg har betegnet i mit subsidiaire Forslag under Nr. 3, da er jeg overtydet om, at en stor Deel af dem, der nu ville føle sig tilfidesatte ved den Baneretning, der nu foreligger, vilde føle sig tilfredse og vilde anerkjende, at man havde vist Imødekommenhed mod deres Mening om, hvad der var det Bedste i Jernbanesager, navnlig med Hensyn til Sjælland. Jeg veed meget vel, at min Virksomhed i denne Sag hyppig er bleven fremstillet, som om jeg havde havt til Hensigt at forvirre Sagen eller at bidrage Mit til at hindre dens Fremme; men det er saa langt fra, at dette har været Tilfældet, at jeg troer at turde sige, at der ikke er Nogen her i Thinget, der efter deres Evne har gjort sig større Uleilighed for at fremme Sagen, end netop jeg.